

AZ ÚJ CIMBORA

Az Új Cimborá Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

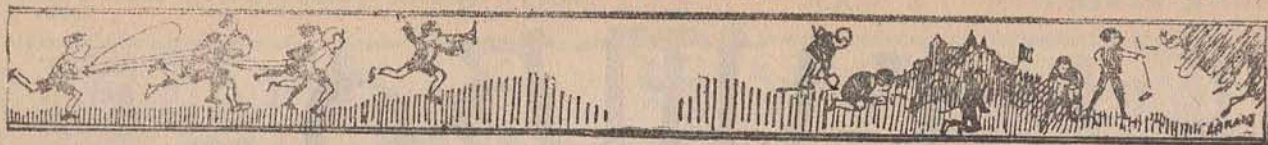
SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

Sajó kutya vigan szalad,
Igy a fogat egyre halad.

Bár Marci csak mellette fut,
Ahová kell, ő is eljut.

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

AZ UJ CIMBORA TOBORZÓJA.

Ugy látom én, hogy még is csak megmozgatja kis táborunkat az a toborzó nőta. Megindul a toborzás munkája. Megindul a versenyzés. Felnőttek versenyeznek a kis cimborákkal: ki gyűjt többet? Itt hozzuk legutóbbi gyűjtésünket:

Juhász Gyöngyi, Tatabánya szerezte Medgyaszay Nővéreket, Budapest. Orth Győző, ref. lelkész, szerzett 8 új kis cimborát, Oravicán. Laki Sándor, Temesvár szerezte Rácz Sándort, Temesvár. Akosi Mancsi, Szatmár szerezte Negrean Mancit, Szatmár.

VARGHA GYULA aranymondásaiából.

Bár garmada kincsesel bírnál,
Lázár vagy, koldus vagy a sirnál.

Könyvelgető kis cimboráink figyelmébe! Az A-befüvel kezdődő helységekbe, városokba elküldjük a könyvelés füzeteket. Így: Ardusat, Arad, Aiud és Alba-Iulia. Megkapjátok-e? A legügyesebben könyvelőket megjutalmazzuk egy-egy Miksi egér levelezőlappal. Hogy megtanuljátok e az előfizetési díjak könyvelését, azt majd születek fogják igazolni pár sorban a leveletekben. Ti mindig csak akkor irjatok a füzetbe, miután az előfizetési díjat beküldtél s azt a kiadóhivatal nyugtázza. Az előfizetési díjakat lejáratkor pontosan küldeni kell, különben a hátralékosoknak nem küldhetünk újságot, mert mi is csak úgy tudunk lapot adni, ha nekünk is fizetnek.

CSALÁDSZÖVETSÉGI HIREK.

Ferenczy Kálmán, Ujváros. Jól esik lapunk iránti szives érdeklődése. Örömmel írjuk Családszövetségünk tagjai közé. Az Uj Cimbora kis perselyébe küldött 100 Leit hálás köszönettel nyugtázzuk.

Van egy virág, jól ismerem,
Szurós tövis között terem.
Hajnal piros a levele,
Mondd meg hát, hogy mi a neve?

Földön termett, föld alatt hál.
Onnan napot csak ritkán lát.
Enni nem kér, inni szeret,
Ha nem eszik, veszni siet.

Mi az? 88 Lei.

NÉVNAPI KÖSZÖNTŐKRŐL.

Februárban is vannak névnapok. Hogy el ne feledkezzetek róla, im felírjuk, milyen névnapok fordulnak elő:

Febr. 1: Ignác, 3: Balázs, 5: Ágota, 6: Dorottya, 14: Bálint, 16: Juliánna, 20: Aladár, 21: Elenóra, 24: Mátyás, 25: Géza.

NAGY SZÁRAZSÁG AFRIKÁBAN.

Délafrika némely vidékén már három év óta nem esett eső. Képzétek el, milyen szárazság lehet ott most. Nálunk, ha két héttig nem esik nyáron eső, már jajgatunk, hogy kiszárad minden, hogy nem lesz télre kalarábé, meg paradicsom. No most gondoljátok el Délafrikában három év óta nem esett eső. A nagy angol lap: a Daily Telegraph jelentése szerint hatmillió juh pusztult el eddig a nagy szárazságban, mivel a mezőkön nem találnak semmi táplálékot.

KIADÓHIVATAL POSTÁJA.

Nagyon sok az Uj Cimbora kiművelősége, nem csak az utótról, de az elmúlt évről is. Tudjuk, hogy kiművelőségünk jó helyen van, de azért már mégis jobban szeretnénk, ha minden hátralékos előfizetőnk rendezné tartozását. Ennek a kis újságnak költsége nincs, ha rendesen nem kapja kis járandóságát rettentő anyagi zavarok közé kerül. Mi is csak úgy tudjuk súlyos kiadásainkat teljesíteni, ha nekünk rendesen fizetnek. Éppen ezért ne várjon senki külön felszólítást, hanem küldje el idejében az újság előfizetését.

Az alábbiak befizetését hálás köszönettel nyugtázzuk: Bányai Lenke, Nyinegyháza 5 P. Juhász Gyöngyi, Tatabánya 14 P. Medgyaszay Nővérek, Budapest 6 P., Trautner Oly, Teius 50 L., Bartha Zsiga, Hb. 17, Lórencz Pál, Hb. 50, Szakáll, Hb. 17, Ur M., Hb. 17, Tömpe M., Hb. 17, Filep S., Hb. 17, Koblicska Magduska, Baia-Mare 80, Deuschenschmied Jenő, 50, Kiss Sándor, Onadea 100, Damó Zsóka és Sárika 100, Wizenyovszky Kató, Hb. 25, Szabó Géza (Ménár Miska miatt), Hb. 50, Benkő József Ref. gyakorló elemi, Odorhei 145, Vereby Géza, Hb. 100, Szabó G. Arpád, Erdőd 50 Tóth K., Halmeu 43, Izsák gyerekek, Halmeu 50, Ráthonyi Jolánka 50, Taulb Jancsi, Halmeu 50, Orth Győző 8 előf. után 600, Tóth Judit, Turda 50, Szarka Lacika, Hb. 43, Winkler Gy., Aiud 68, Löwy Éva 50, Patkay Dundy, Hb. 20, Guth Gyurka, Hb. 50, Cristen Bandi, Hb. 50, Kovács Gyurka, Hb. 50, Theodor Maca, Resica 100, Zathureczky Ilonka, Óvári 88 Lei.

A kis faló-óra

*Ketyeg a kis falóra,
Figyeljete a jó szóra,
Tikk-takk, tikk-takk, keljete fel,
Kerüljete a rosszat el.*

*Hetet ütök, itt a reggel,
Tikk-takk, tikk-takk, keljete fel.
Mondjatek egy imádságot,
Jó anyám, légy áldva áldott.*

*Öltözzete hamarosan,
Egymás után takarosan,
A kis óra, fiuk, lányok,
Szereti a pontosságot.*

*Fél nyolcat üt, siessetek,
Iskolába, kis gyermekek.
Tikk-takk, tikk-takk, szól az óra,
Hallgassatek a jó szóra. E—6.*

Róka koma üzlethez kezd

— Mese. Irta: Gál Lajosné.

Róka koma nagy sóhajtással ült le a felesége mellé, aki mindjárt meg is kérdezte:

— Mi a bajod édes férjem, hogy ilyen szomorú vagy?

— Van reá okom — felelt a koma — mert nehéz az élet! Már egy kis tyukpecsenyét sem ehett a becsületes róka, mert a falusi udvarokba beütött a baromfi-vész és elpusztultak az összes szárnyas jószágok.

— Szegény emberek! mondta részvéttel Rókáné, nagy kár ez nekik.

— Hagyd őket! intette le Róka koma. Nekik egészen egyre megy, hogy a betegség pusztítja el a tyukokat, vagy mi esszük meg. De nekem nem mindegy! Beütött hozzánk a szegénység, most már azon töröm a fejemet, hogy miféle üzlethez kezdjek?

— Mi az az üzlet, ember, vagy állat? kíváncsiszkodott Rókáné.

— Az üzlet — üzlet; ezt másképen nem tudom megmagyarázni. Csak úgy félfüllel hallottam én is, hogy az emberek üzleteket csinálnak és abból meggazdagodnak. Azt is hallottam, hogy jó üzlet autóbust jártni.

— Hát az megint mi a csoda?

— Emlékszel arra a nagy üveges kocsi, amiben sok ember ült és ló nélkül szaladt? Minket is szinte elütött, mikor átfutottunk az országúton a vadászok elől.

— Óh emlékszem már! Akkor kaptam

íjedtemben azt a nagy szívdobogást, ami ellen róka doktor csirke májat rendelt. Hej, de pompás orvosság volt!

— Hát fiam egy ilyen üveges kocsi kell nekem szerezni, csak előbb leteszem a soffőri vizsgát.

— Istenem, de okos vagy, csodálkozott Rókáné, mind olyanokat beszélsz, amiből én egy szót sem értek.

— Az nem baj, nyugtatta meg Róka koma, csak tarisznyájd be, mert én azonnal indulok is.

Rókánénak már szokása volt, hogy mindig sirt, ha az ura utra kelt, most is sűrű könnyhullatás között csomagolta be a maradék libacombokat. Elbucusztak a vizontlátásra.

Hol járt Róka koma, hol nem, ki tudná azt megmondani, elég az hozzá, hogy egy hét múlva már vissza is jött a soffőri diplomával.

— Most már csak egy autóbust kell, mondta büszkén. Szerzek én azt is, meglátod, feleség.

Legelőbb is vásárolt magának egy bőrkabátot, sport nadrágot és egy autó sapkát. Így kiöltözve bement a városba és ott settenkedett az autóbust megállók körül. Fel is tünt neki, hogy egy autóbust áll tele utasokkal, de a soffőr nincs sehol. Közelebb megy, hallja, hogy az utasok zugolónak, mert a soffőr beült a korezmába és nem akar jönni.

— Még ha jön, sem indulunk el

részeg emberrel, pattogott egy kövér aszszonyság.

Róka koma szépen beszállott a soffőr helyére és nyugodtan mondta:

— Én vagyok a helyettes és józan is vagyok, indulhatunk.

Az utasok nem is nézték az arcát, örömköbe, hogy végre mehetnek, csak jól elhelyezkedtek és a koma megindította a gépet.

Szép simán ment a dolog addig, míg egyszer hozzáfordult az az utas, aki mellette ült s meglátta a róka koma hosszú orrát és szőrös ábrázatát.

Ljedtében nagyot sikoltott, mire a koma is ugy megijedt, hogy elengedte a volánt. A gép neki iramodott, jobbra-balra dülöngözött s az utasok jajveszékése közben, bele fordult az árokba.

Szerencse, hogy az árok kiesi volt, így az utasoknak kisebb horzsolásokon kívül egyéb bajuk nem történt. De róka komára éppen ez volt a veszedelem, mert ha legalább elájultak volna, nem tudták volna őt nyakon csipni, de így bizony hamarosan letépték róla a bőrkabátot és sportnadrágot. Ott maradt szégyenszemre a saját bőrében. Azt is jól megtépázták, de valahogy csak kiszabadította magát és usgyé! vesd el magad! nekivágott a domboldalnak.

Hallotta, hogy valamelyik bátor utas még utánna is lőtt, de mivel nem talált, hát futott tovább, míg elérte a saját portáját.

Rókané már aggodalmasan várta, mert messziről hallotta a lövést.

— Hogy ment az üzlet? kérdezte a felesége, miközben eléhordta a vacsorát.

Meg ne halljam többet ezt a szót, mordult reá a koma. Az üzlet csak az embereknek való, de látod én szinte megsántultam belé.

— Jó, hogy ott volt a „szinte“, nevetett Rókané s elővéve az ura soffőri diplomáját, arra fátalta ki a jó réce pecsenyét. Közben még dudolgatott is ilyenformán:

„Kiki maga mesterségét folytassa, folytassa, A máséba magát be ne avassa, avassa!“

Igy járt Róka koma, még a felesége is kisufolta, hogy abba ütötte az orrát, ami nem az ő mestersége volt.

Apró versek apró emberkének.

HANYAG GYERMEK.

Volt aztán egy rossz kis gyermek,
Mamájának sok bajt szerzett.
Jaj, a vizet nem szerette,
Elkerülte, ha tehetette.

Ha mamája megmosdatta,
Sivalkodott, sirt, nem hagyta,
S később is, hogy nagyobbra nőtt,
Került minden mosdást, fürdőt.

Körmét soha le nem vágta,
Fésű nem volt a hajába,
Füle piszkos, haja kócos,
Olyan, mint egy hanyag drótos.

S nem is szerették őt mások,
Sem a nagyok, se pajtások.
Sőt nagy baj is lett belőle,
Piszoktól beteg lett bőre.

Doktort kellett hozzá hini,
Most volt csak mit sirni, rini!
Gyógyították a sok sebet,
Bizony, bizony megszenvedett.

* * *
Im ezekből példát végy,
Mindig rendes, tiszta légy.
Tisztaság és rendesség
Már maga is egészség.

Nagy karika, kicsi kör,
Nem maeska és s nem ökör.
Mondd meg hát mi, kicsi Éva,
Komoly dolog, vagy csak tréfa?

(A rajzoló apró cimborák ezt is lerajzolták.)

Föld alatt, föld felett

Írta: László Marcella

— Kik vagytok, mit akartok? Ki küldött titeket hozzám?

A pápaszemes urak hallgattak, Szökőkut válaszolt:

— Ezüstvirág, a hetvenhetedik unokád.

— Ezüstvirág? — enyhült meg a ránc Aranytelér arcán. Akkor jól jöttetek. Minden unokám közül ő rá vagyok a legbüszkébb.

— Én ugyan mindent tudok, ami történik, de azért csak mondjátok meg mi járásban vagytok, hadd lássam, nem hazudtok-e?

Szökőkut és a három pápaszemes ur siettek közbeszólni, hogy ők csak a szintiszta igazságot fogják mondani, hazudni a világért sem hazudnának.

Aranytelér esendőt parancsolt a többi idegen ügyes-bajos népség között, majd intett Szökőkútnak, hogy kezdheti a mondókáját.

Szökőkut elmondott mindent, ami vele történt, nagy bánatát, hogy Hajnal szépséges mátkája várta vissza őt az esküvőre és nem tudott feljutni a föld felszínére, mert a feljáró ajtót zárva találta. Aranytelér kis gondolkodás után ezt válaszolta:

— Szökőkut! Én is, mint unokám, Ezüstvirág belátom, hogy bajban vagy és tanácsra van szükséged. Adok is neked jó szívvel, de vigyázz rá, nehogy elveszítsd.

Ezzel a mellette levő aranyszelencéből kivett egy tanácsot és Szökőkútnak a markába nyomta ezen szavak kíséretében:

— Ha meghallgatod tanácsom, szerenésed lesz, ha nem, tovább is bolyongani fogsz a sötét földalatti utakon. Eredj el és próbálkozz újra a feljáró ajtónál. Ezt tanácsolom neked.

Többet nem mondott, de Szökőkútnak ez is elég volt, hogy új reménység támadjon szívében. Megköszönte a jó tanácsot és elköszönt Aranytelértől.

Kinn csak addig várt, amíg jöttek a pápaszemes urak. Kívánsi volt rá, nekik mit mond Aranytelér. Azok nagyon szomorúan, lógó orral jöttek ki.

— Na mit mondott Aranytelér? — kérdezte tőlük Szökőkut.

— Nekünk bizony nem jót mondott — kezdte az egyik. Még tizenkilenc nap, meg egy éjszaka itt kell maradnunk a föld alatt büntetésből. Akkor aztán az egyik Patak elvezet bennünket egy márvány bányába, ahol most nagyban folyik a munka, ott majd ránk találnak az emberek.

Szökőkut vigasztalta őket:

— Csak fel a fövel, nem kell busulni. Eltelik az a tizenkilenc nap és akkor újra találkozni fogunk a föld felett.

— Mi aztán, hogy ne bolyongjunk összevissza az ismeretlen föld alatti utakon, beálltunk addig Aranytelérhez szolgálni — mondták busan a pápaszemes urak.

— Én szakácsnak — mondta az egyik.

— Én udvarseprőnek — mondta a másik.

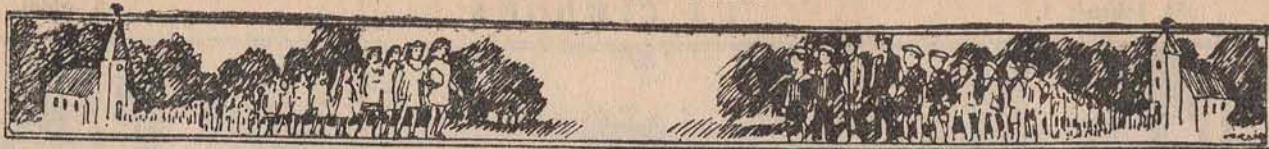
— Én meg ajtónyitogatónak — lógatta orrát a harmadik.

— Miután mindezeket megtudtam — fejezte be elbeszélését Szökőkut, nem vártam tovább. Vizontlátásra a föld felett tizenkilenc nap múlva! — bucsuztam el a pápaszemes uraktól és vidáman, éneklő csobogással indultam meg szerenését próbálni a feljáró ajtó felé...

A kisfiu — persze most már, mint bajszos nagy ember, csillogó, lelkes szemekkel hallgatta Szökőkut szavait.

(Folytatjuk.)

AZ IMÁDKOZÓ GYERMEK . . .

Egyszer egy kis gyermek
Édesanyját kéri:
Tanítsa meg, hogy szoktak
Istennel beszélni.

Tanítja jó anyja
Buzgó imádságra,
Istenéhez mennybe száll fel
A kis lélek szárnya.

Egyszer a jó Isten
Letekint a földre,
Éppen mikor egy főangyal
Hárfázott előtte.

És szól a jó Isten:
„Hagyd félbe a zenét,
Egy kis gyermek imádkozik
Hadd hallom azt előbb!”

Végh Mátyás.

NE LÉGY ELBIZAKODOTT.

Szent István volt a magyarok első királya. Addig fejedelmek uralkodtak a mépen. Mikor Szent Istvánt megkoronázták az 1000-ik évben, nagy harci játékot, bajvivó versenyt hirdettek Esztergomban. A többek közt résztvett a bajvivásban egy híres idegen bajnok is, aki sorra legyőzte párbajban a magyar leventéket. Ezt már Andorás vitéz nem nézhette tovább, sikra szállt a magyar becsületért. Az idegen vitéz csak fitymálta a magyarokat, csak fitymálta, de csak addig, amíg Andorással szembe nem került, mert az úgy hasította nehéz pallosával ketőbe, hogy egyik fele jobbra, a másik balra hullott.

Nagy volt a dicsősége Andorás vitéznek, akit ettől kezdve Erősnek hívtak, Megválasztották a székelyek főbirájának is. S úgy tudják, hogy az ő leszármazottai a csikszentkirályi és krasznahorkai Andrásy család tagjai.

L. M.

ANTI BÁCSI SZEMÜVEGE.

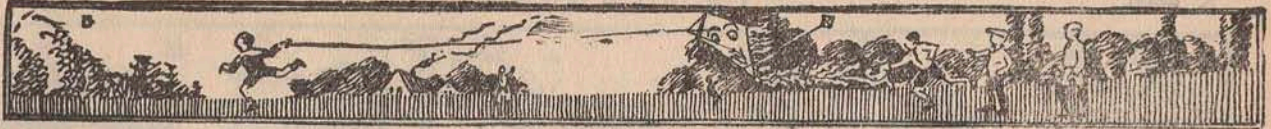
Anti bácsi erősen kezdett köhécselni, egy kis tudóbaj kinozta; azért az orvos ur eltiltotta a dohányzástól. A felesége a fölötti örömében, hogy az ura többé nem füstölget, ajándékol okulárét, vagyis szemüveget hozott neki a városból. Anti bácsi örömmel fogadta az ajándékot; mint 70 éves öreg ember gondolta magában: hogyha orrára illeszti az okulárét, valahogy csak elbaktat a biblia lapjain, de bizony azzal se tudott boldogulni, egy betűt se tudott kiolvasni.

Vasárnap délután ellátogatott a Tisztelendő urhoz, ki a folyosón ülve éppen ujságot olvasott szemüveget használva. Illedelmesen köszönve előadta, hogy a felesége szemüveggel örvendeztette meg, de sehogy sem tudja használni; ha fölnyergeli az orrára, még gyengébb a látása; lenne szíves pár percre átengedni a szemüvegét, hogy azzal is tenne próbát. A jó lelkiatya teljesíté Anti bácsi kérését, az ujságját is a kezébe nyomta, hogy próbálgasson olvasni; Anti bácsi a lapot visszafelé fordítva, ezzel az okuláréval sem tudott olvasni. Tisztelendő uram észrevéve, hogy itt hol van a hiba, megkérdi Anti bácsitól, hogy tulajdonképpen tud-e olvasni? Az öreg szégyenkezve mondta: „Ha tudnék olvasni, akkor nem szorulnék én a szemüvegre!” Az volt a baj, hogy Anti bácsi gyermekkorában nem járt iskolába, nem tanult meg írni és olvasni s most vénségére azt gondolta, hogy ha szemüveget használ el tudja majd olvasni az öreg bibliát. De hát olvasni semmiféle okulárén keresztül nem tanul meg valaki, ha azt a tudományt az iskolában el nem sajátította.

Szilágybagos.

Kovács Nándor.

A láthatatlan világról

— Ferkó fiam, gyere csak ide! Olyan csodát mutatok én neked, amilyent még el sem képzelteél. Ez a szerkezet **mikroszkop**, nagytó készülék, amellyel a láthatatlan világ rejtelseibe is betekinthetünk.

— No arra aztán kíváncsi vagyok! Hát van láthatatlan világ is?

— Van ám! Hogyne volna! Hisz olyan parányi állatocskák élnek körülöttünk, melyeket csak többszörös vagy ezerszeres nagyítással vehetünk észre. Barátom, Laji bácsi, a természetrajz tanára, kölcsönözte nekem ezt a pompás mikroszkopot. Holnap vissza kell adnom. De addig elég alkalmunk lesz a titokzatos természet csodáit ezen a nagyítón keresztül bámulni.

— Alig várom, hogy belenézhessenek. De előbb magyarázd meg, édesapám, hogy miből áll a mikroszkop.

— A mikroszkop csövében több nagyításra berendezett üveg sorakozik egymás után. Mindegyik egy-egy üveglencse. A cső alsó végén üveglap van, melyet alulról tükrös világít meg. Ha most egyik szemünkkel a cső felső végén benézünk, az üveglencséken át sokszorososan megnagyítva látjuk az üveglapra helyezett tárgyat. Ezzel a mikroszkoppal ezerszeresen lehet nagyítani. Emlékszem, egyszer egy bolhát láttam ezerszeresen nagyítva. **Egy méternél is hosszabbnak** tűnt fel ez a szörnyeteg. Igen, a bolha valóságos szörnyalak. Feje hasonlít a lóhoz. Szájából szívószerszert nyulik ki. Nagy fekete szemének vérengző tekintete van. Teste kemény páncélpikkelyekből áll. Szőre hosszú, serteszzerű. Hátsó lábának hatalmas, izmos combja feltűnően erősnek látszik. No de látunk ennél még érdekesebb dolgokat is a mikroszkop alatt. Ebből a kis esővízből, mely a zsindelyfedélről lecsurgott, tegyük egy cseppet a mikroszkop alatti üveglemezre! Szabad szemmel alig veheted észre, hogy a vízesebben egy tühegynyi kis moszat uszkál. Az alsó üveglemezt szorítsuk le egy másik üveglappal, így ni! A vízese látod széjjelfolyik a két üveglap kö-

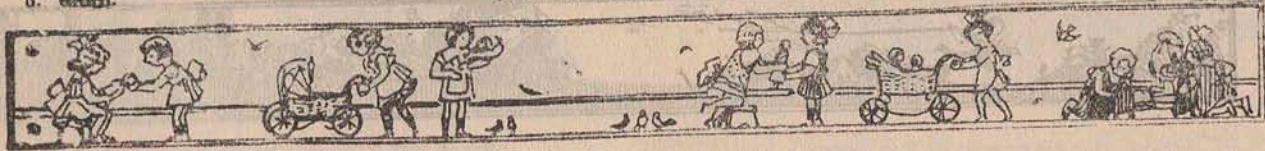
zött. No most nézz be a mikroszkop felső részén. Mit látsz?

— Jaj, mi ez édes apám? Vízeseppet nem látok. De a kör szélén zöldszínű sűrű, ágas-bogas bokorffélék veszek észre. Olyan, mint egy hatalmas zöld spongeya. Lyukak, mélyedések vannak benne.

— Lám, ez az a parányi moszat, ezerszeresen nagyítva. Hát mozgást nem látsz az ág-bog körül?

— De igen . . . Jaj be érdekes! Üveg szín állatkák sűrűnek a moszat fölött. Mintha repülnének vagy usznának. Sem szárnyuk, sem lábuk nincs . . . Nini egy hosszukás, átlátszó bogárféle tűnt fel. Ennek már lába is van. De csak egy. Az is olyan, mint az álló lámpának kiszélesedő talpa. Nyugyszerű. Most egyetlen lábával egy ágfélébe kapaszkodik. Hájrá! Hogy forgat valami nagy kereket maga fölött. Most megáll a kerék. De már csak a küllőket látom. Vagy mik azok?

— Mindjárt megmondom, Ferkó fiam! Hadd nézzek be én is a mikroszkopba. Ahá! Már én is látom a kis ragadozót. Ismét működésben van. Gyorsan forgatja csillangóit. Ezekkel sodorja magába a szükséges táplálékot. Most is besodort a szájába bizonytal egy jó falatot. A kerekét most szünetelteti. Összehuzta lógó csillangóit, mint a kofa az esernyőjét . . . Hát ki képzelné el, hogy egy szétnyomott vízeseppben, ilyen élet legyen? No nézd tovább, Ferkó fiam! Milyen nyüzsgés mindenütt. Az áttetsző állatkák milyen virgoncon fickándoznak. Mintha játszadónának egymással. Egyik-másik megriadva elrohan. Szétfutnak majd ismét összekerülnek. Csak az az emyős állatka, az a kis fenavad áll résen, s lesi, mikor közeledik feléje a kívánt jó falat? Gondold meg, Ferkó fiam, hogy e két összeszorított üveglap közé még egy hajszálat sem lehet dugni, s ezeknek az apró véglényeknek ott mégis milyen tág terük van a mozgásra. Egymás körül tudnak kanyarogni, szökdelni, uszni, kerekét sodorni. Nemde előttünk ez egészen új

világ. Izgatón titokzatos. Képzeld el, Ferkő fiam, egy ilyen paránynak a száját, gyomrát, idegszárait! Mekkoraak lehetnek azok? Mily elképzeldhetetlenül finomak! Hát nem bámulatos a természet műhelye, mely ilyen láthatatlan, mégis élő teremtetéseket tudott alkotni.

— Valóban megáll az ember esze Isten mindenhatósága előtt.

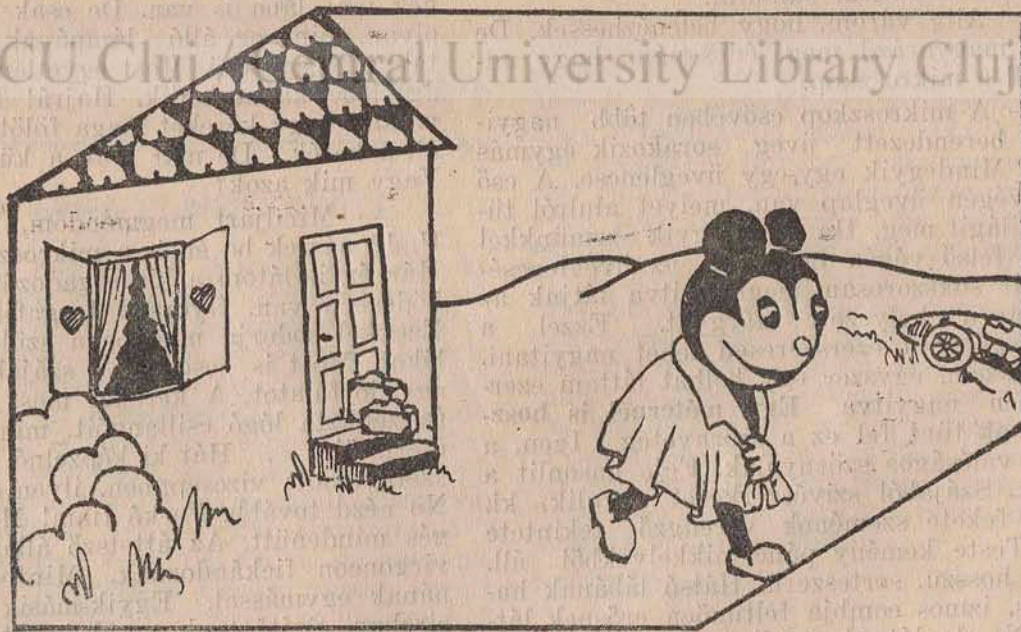
— De léteznek még ezeknél is apróbb lények, melyek nemcsak a vízben, hanem a levegőben, a földben és mindenütt a földön,

bőrünkön, sőt még a vérünkben is élnek s élősködnek. Ezeket a véglényeket, melyek még ezerszeres nagyítással is alig láthatók, bacillusoknak nevezzük. No de most Ferkő, fiam, magadra hagylak! Legközelebb majd folytatjuk beszélgetésünket a bacillusokról.

Dezső bácsi.

Cinike és Miki regényes története

Nem is késlekedett hát Miki, hanem megragadta az alkalmat és megkérte segítségül Cinikét.

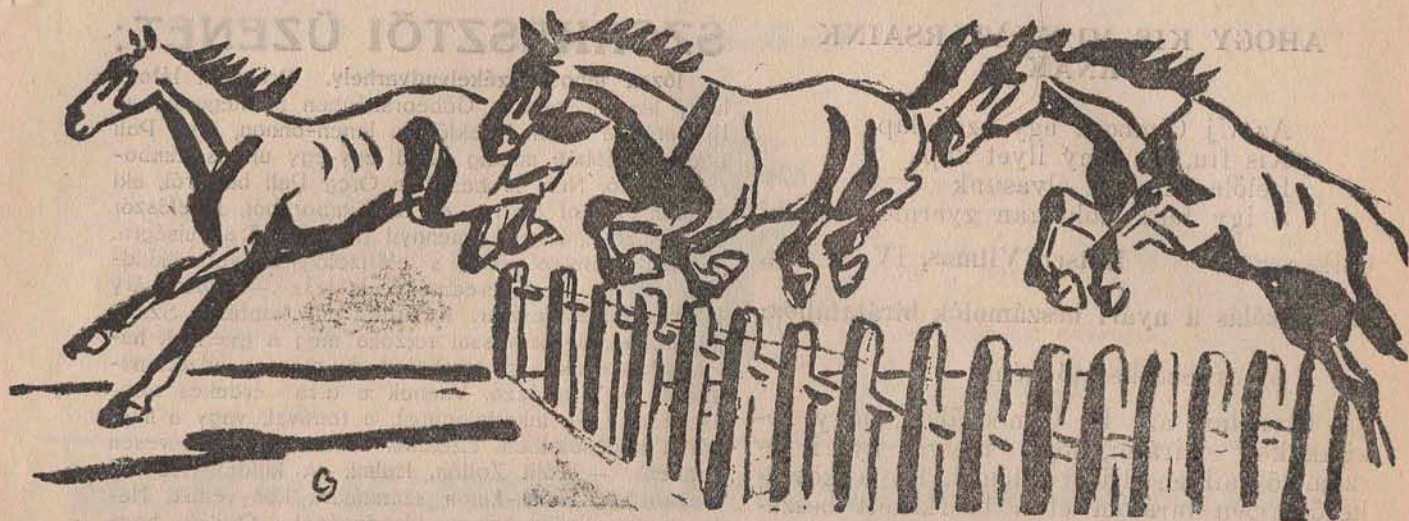
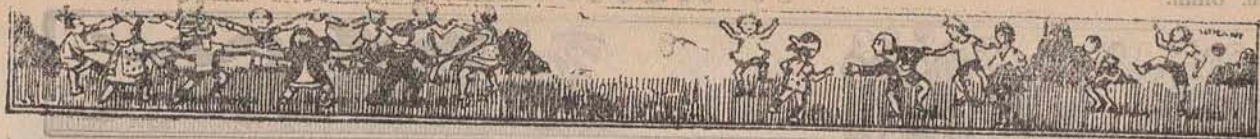
Cinike irult-pirult, de azért „igen” mondott. Ne csudálkozzatok fölöttébb a dologon, ez már így szokott ilyenkor lenni.

Volt nagy boldogság! Leültek szép egyetértéssel a lépcső aljába és tervezgetni,

beszélgetni kezdtek. De Cinike egyszerre el-sápadt:

—Jaj, de mi lesz Csizmás Kandurral?

Mi? Itt az autóm, felülünk rá és Csizmás Kandur ütheti bottal a nyomunkat, így mondta Miki. S míg Cinike befordult a csomagjáért, Miki indult is az autója után.

Pompás bárom paripa, vagy nem is paripa, hanem táltos. Akadályt nem ismerve, szinte repülnek, hegyen át, völgyön át. Vajjon melyik ér hamarabb a három táltos közül a kitzüött célhoz?

Néhány szó a nagybányai Meseország kiállításához

Azt ígértük nektek ugye, hogy irni fogunk a nagybányai Meseországról, amelyet a rajzkiállítással párhuzamosan rendezett meg a Nagybányai Leányklub, karöltve a Mária Kongregációval. Hát ez a Meseország olyan szép volt gyermekek, hogy azt le sem lehet írni. Szébbnél szebb játékok, babaszobák, kis cukrászda, babakonyha, mackó, repülőgépek, autó, egy egész állatkert, minden volt ott, amit sóvárgó gyermekek csak elképzélhetnek. Ott voltak a mesék megelevenítve, játékokból összerendezve: Piroska és a farkas, Hamupipóke a galambokkal, Csipkerózsza a királyfival. A terem közepén volt egy olyan szobakonyhás babaház, hogy abba nemcsak a babák, de még a gyermekek is ellakhatnak. Érdekes volt a magyar parasztház belseje, de érdekes volt a bányavidéki román falusi ház is a kicsi szövőszékkel és fonó babákkal. Ezen a kiállításon még kevés volt az itthon, Erdélyben készült játékszer, csupán Szászné Kupás Erzsike

állított ki saját munkájaként egy gyönyörű rokokó babaszobát, amiért a kiállításon 400 leit meg is ígértek, de jövőre, amikor az Uj Cimbora ismét megrendezi a Meseországot, Nagybányán már sokkal több lesz az itthon készült játékszer, amely bizonyára lesz olyan, mint a drága külföldi gyártmányok, amelyekért sulyos milliókat vittek ki eddig évente az országból.

Juli néni átkiált a szomszédba:

— Jaj lelkem, szomszédasszony, hallgassa már, mi történt velem.

— Mi-e? kérdi a szomszédasszony.

— Hát kimostam az Andris nadrágját s ahogy ráakarom adni, nem fér bele a gyerek. Kicsi lett a nadrág.

— Lehet azon segíteni, felel a szomszédasszony, mossa meg az Andris gyereket is.

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK.

Az Uj Cimbora egy szép lap.
Kis fiu, kis lány ilyet kap.
Belőle mindent olvasunk
S így telik boldogan gyermekkorunk.

Csikszereda. **Lutsch Vilmos, IV. g. o. t.**

Hozzászólás a nyári beszámolók bírálatához:

Kedves Szerkesztő néni!

Olvastam az Uj Cimboraiban, hogy nekünk kell elbírálni, hogy melyik nyári beszámoló milyen díjat érdemel. Én a következőképpen bírálok el a beérkezett beszámolókat:

- I. díj ótordai Weress Zsófiika, Kolozsvár,
 - II. díj Popp Margareta és Magda, Szatmár,
 - III. díj Makó Tivadar, Resica.
- Satu-Mare—Szatmár, 1934. január hó.

Kezeit csókolja:

Tereh István, I. g. o. t.

No és nektek, többi kis cimborák, mi a véleményetek a beszámolók bírálatáról? Írjátok meg és küldjétek be, mint Pisti barátunk. A közmondás is azt mondja: több szem többet lát. Szóljanak hozzá mások is.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK.

No vajjon megtanultátok e már az új cimborák toborzó nótáját. Ezt tudni kell minden kis cimborának, különben, hogy toboroztok, ha nem tudjátok? Aztán lehet ám énekelni kirándulás alkalmával is.

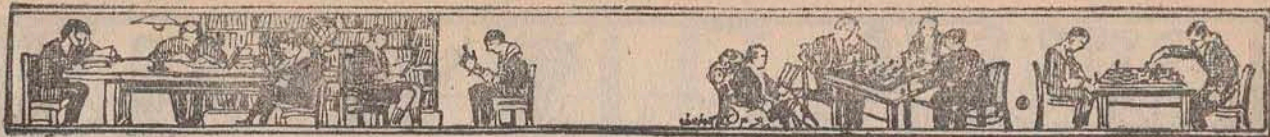
Hogyha egyszer meglátogatlak benneteket, legelőször is ezt fogjuk elénekelni. Most megint megismertetünk benneteket egy régi szép nótával:

Sólyom madár...

Sólyom madár rakja fészket a sziklán,
Lenn a völgyből busan nézi egy kis lány.
— Könnyü néked, sólyom madár, van párod,
Akivel a nagy világot bejáród.

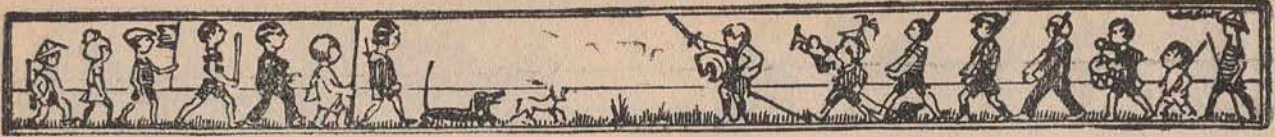
SZERKESZTŐI ÜZENET:

Józsa János, Székelyudvarhely. Örömmel látom, hogy lassan, lassan Gőbéországban is megindul az Uj Cimbora iránti érdeklődés. Innen-onnan, öreg Pali bácsi falujából, mindig akad egy-egy új kis cimborának való. Nem is beszélve Öreg Pali bácsiról, aki minden számot elolvass az Uj Cimboraiból, legelőször azon kezdve, hogy ki mennyit fizetett elő az újságra. A mulatványszámokat s előfizetőgyűjtőivel elküldtük. Hisszük, hogy eredménye is lesz. — Kolozsváry József, Berekeresztur. Kéziratát megkaptuk. Szinte megdöbbentő realitással rajzolta meg a gyermek halálát. Nemcsak a gyermekeket, de még az edzett nagyokat is megrázza. Vannak e arra érdekes népszokások? Pl. lakodalommal, a fonóval, vagy a husvélhal kapcsolatban. Ezeknek rövid leírását szívesen vennénk. — Tóth Zoltán, Halmi. A küldött 193 lelt megkaptuk. Kinek-kinek számlájára könyveltük. Hálaesen köszönjük szíves fáradozását. Örülök, hogy Zolika és Levente úgy megszerették a Zsuzska nótákat; mire még egyszer Halmiba megyek, bizonyára tudni is fogják. — Orth Győző, Oravica. Levelét meghatótt örömmel olvastam. Oravicai kis cimboráinkat szeretettel fogadjuk táborunkba. Addig is, míg levelére levéllel válaszolok, szívélyesen üdvözlöm. — Lutsch Vilmos, Csikszereda. Nagyon helyesen írted, hogy megírtál magadról részletesen mindent. Így most már tudom, hogy IV. gimnázista vagy, Csikszeredében tanulsz, de szüleid petrosényiak s az Uj Cimbora-t úgy ismered meg, hogy, mikor utaztál haza karácsonyra, Piskinél megléltad a vasuti könyvesbódé ablakában, megveitd és meg is szeretted. Így léttél cimboránk. Az Uj Cimbora-t azonban nemcsak Piskinél árusítják, hanem Erdély minden vasútállomásán, ahol a Fundația Cultural-ának könyvárusbódéja van. Küldtünk neked mulatványszámot és egyebeket. Megkaptad-e? — Weiss Bandika, Szatmár. Kedves névnapi köszöntődet örömmel olvastam. Nem ismerlek személyesen, de olyan aranyosan írtál, hogy máris megszereltetek leveleden keresztül. — Imre Sándor és András, Brassó. Uj kis cimboráink vagytok. Szeretem, hogy úgy érdeklődtek minden iránt. Ebből azt következtetem, hogy életrevaló, eleven gyermekek vagytok. Altalában, ahogy a brassói kis cimborák leveleit olvasgatom, úgy látom, főleg még sokat várhatok. — Kenderessy Miklóská, Torda. No, a tordaiakra sincsen panasz. Ők is kifesznek megükért. A legtöbb névnapi köszöntőt Tordáról küldték. Kedves volt a hied is Miklóská. Hogy is írod csak: „Névnapija alkalmából kívánom kedves Szerkesztő néninek, hogy a jó Isten sokáig éltesse jóléteben, boldogságban s hogy engedje a jó Isten, hogy még sokáig lehessen a mi kis újságunk szerkesztője.” Hát ez már olyan gyönyörű köszöntő, hogy

legjobban szeretnék megcsókolni érte. — Fodor Ilonka, Szalmár. A találós kép meséjét ird meg röviden és hozd be hozzánk. — Makó Tivadar, Resica. Névjegyedet a névnapj jókívánsággal megkaptam. Szerencsét kívánsz nekem, meg egészséget kis cimborá. Jól kívántad. A szerencsére is szükség van, de mindenkiféle az egészségre. — Rápolthy Jenőke, Nagysomkú. Jaj, de aranyosan írtál kicsi Jenőkémm a névnapomra. És még hozzá milyen gonddal! Ugy állnak azok a betűk a kis vonalban, akár csak a katonák. Bályókkád rejtvényeit átadtam a rejtvényt-szerkesztő bácsinak. — Tóth Attila, Brassó. Nem írtad meg, hányadik osztályba s melyik iskolába jársz. De hát még új kis cimboránk vagy és nem tudtad, hogy ezt meg kell írni. Azért, ha írsz, vagy írnak a többi kis cimborák, mindig írjátok meg az adataitokat is. A rejtvényed jó, részt is vesz a sorsoláson. — Tanka Gizike, III. el. o. t. Nem is gondoltam, hogy ilyen ügyes rejtvényfejtő vagy. A megfejtéseid mind jók, csupán a fém helyett kell egy más szót fenni. De különben ez nem hiba. Azonban, ha máskor írsz, kicsi Gizikém, ird oda a levélvégére a lakóhelyet és a levélírás kellét. A levélírásnak ez egyik főkövetke. — Derecskegy Sándor, Nagybánya. Rejtvény megfejtéseitek idejében beérkeztek, a sorsoláson részvesznek. Hogy a levél elküldése sokba ne kerüljön, álljatok össze harmin-négyen és küldjétek közös portóval a levelet, mint a brassói kis cimborák is teszik. — Karajos Irmuska, Rázboieni. Még soha sem írtál az Új Cimborának, ez a legelső leveled. Én azonban ebből az egy levélből is látom, hogy jó levelező kis cimboránk leszel. Rejtvényeidet és fordításodat is közölni fogjuk az Új Cimborában. — Szócs Demeter, Brassó. Kérdezed, hogy az Új Cimborá első évfolyamát meg lehet-e utólagosan vásárolni. Ha sietsz, még igen, mert vannak olyan számok, amelyekből alig van már néhány példány. — Kiss Olga, Kolozsvár. A Mikó egér levelezőlapokból, amint kérted, 3 füzetet elküldünk. Ez összesen 27 drb. levél. — Nagy Dezső, Temesvár. Azt írod a Mikó egér képeket nagyon megszeretted s szeretnél belőlük egy sorozatot. Kérdezed az árát. Egy darab Mikó egér levél 3 Lei. De ha egy sorozatot vesz valaki, olcsóbban kapja. Pompásan lehet rajta levelezni. Igazi cimborá nem is levelez máson, csak Mikó egér levelező lapon. — Horváth János, Nagyvárád. Szeretnék beköszölni az első évfolyamot, de 8 szám hiányzik az elejéről. Még van belőlük néhány szám, így, ha igyekszel, megtudjuk küldeni. A 8 ujság ára 40 Lei. — Ferenczy Pál, Balmazújváros. Küldeményét megkaptuk. Szíves köszönetünk eddigi fáradozásáért. A jó Isten jutalmazza meg gazdagon érte. Legközelebbi válaszában kérjük megírni, kinek mennyit könyveljünk számlájára. N. E. Budapest és Cs. S.-né, Debreczen előfizetése itt. Szalmáron, lesz

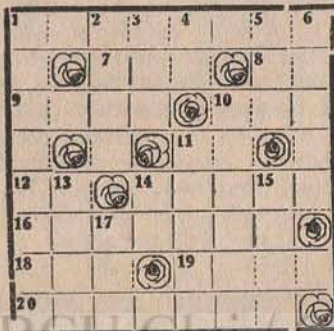
rendezve. — Juhász Gyöngyi, Talabánya. Ezer csók és hálás köszönet Gyöngyikém a hosszú levelért, a szíves fáradozásért, amellyel ügyünket ott munkálja és az új előfizetőit. Első küldeményét már megkaptuk, a másodikát még nem, valószínű a közeljövőben kapjuk meg. Cikkeket, rövid, jó írásdarabokat mindig örömmel fogadjuk. Dömi üdvözlését hasonlóval viszonozom. Azt hittem, már nem is emlékezik rám. Bizony idestova néhány éve lesz már, hogy a Vilmos császár uton véletlenül összetalálkoztunk. — Henter Béla, I. g. o. t., Brassó. Új kis cimboránk vagy, Henter Béla. Örültem a levelednek. Amint látom legügyesebb rejtvényfejtőnk egyikke leszel. Csak kitartás továbbra is. A többi új kis brassói cimborával együtt szeretettel köszöntelek benneteket az új cimborák táborában. — Barna Bandika, Pécs. Ákos Manci és Tibi üzennek neked Erdélyből — szeretettel gondolnak rátok és a születésetek napjára sok-sok csókot küldenek. — Katona Jenő, Bályok. Küldeményét megkaptuk. Köszönjük. Lehelne-e az ottani gyermekeket levelező cimboránk közé bevonni? Gondolom, közös portóval megoldani a bélyegköltéséget, mint a brassóiak is teszik. Szíves üdvözléséget mint a brassóiak is teszik. Szíves üdvözlés. — Rák Lacika, Zilah. Az Új Cimborá előfizetése egy félévig rendben van. Rajzolgaftál-e már az ajándék rajzfüzetbe? — Kekécs Gyuszi, Nagykároly. No kis rejtvényfejtő cimborá, megfetteged-e már a filkosírással küldött üzenetel? Edes jó anyádat szeretettel üdvözlöm. — Szilágyi Böske és Edith, Torda. Még eddig nem írtatok a szerkesztő néminek, pedig várom ám a leveleteket! — Balázs András, Derzs. A Katóka részére küldött példány Petreniből visszajött azzal, hogy címzetel nem ismerik. Most újból elküldjük. Eddig is minden számot postára tettünk, a 18. és 21-es számokat is. Kérjük szeretettel a lap további terjesztését. — Moga Margitka, Câmpia Turzii. A küldött előfizetési díjat megkaptuk. De szeretnénk ám megismerni kicsi Margitka, hány éves vagy, melyik iskolába jársz. Írd meg még azt is, hogy a vakációk beszámolóik közül, melyik érdemli meg az I., melyik a II. és melyik a III.-ik díjat. — Hajós Pista, Nagyvárád. Azt írod a II. előfizetőgyűjtőversenyre, vagy jobban mondva az Új Cimborá loborzójára te is benevezel. Jól van Pisti, elfogadjuk a benevezést. Így kellene tennie minden kis cimborának, akkor még egyszer olyan erősek lennénk, mint amilyenek most vagyunk. — Selegian Jánoska, Somlyó. Új kis cimboránk vagy, s az új cimborák loborzóján te is részt akarsz venni. Azt írod, kis barátóddal Vioricával együtt olvastátok a karácsonyi számot és Vioricának úgy megtetszett a Bellehemes játék, meg a Pista levele, hogy önéki is meg fogják rendelni az Új Cimborát.

FEJTÖRŐ

KERESZT-REJTVÉNY

Osszeállította: Viski László, Nagyvárad.
Beküldte: Ney Zsuzsika, Szalmár.

Vízszintes sorok: 1. Tábori Piroska sok szép könyvet írt róla. 7. Időjelző, 8. Rangot jelent, 9. Minden kislány kedvence, 10. Édesapa, 11. F. T., 12. Távolító szócska, 14. Ilyen iskola is van. 16. A mi kedves lapunk. 18. Leánynév, 19. A legrégebbi város, 20. A világ legnagyobb vizesése.

Függőleges sorok: 1. Nóta is van róla, 2. A székeknek mondják, 3. U. a. mint a 7. vízszintes, 4. Dani fele, 5. Égi test, 6. Ilona becézve, 10. Terror, helyesírási hibával, névelővel, 11. Leánynév, 13. Liliom eleje, 14. Kutya, 15. A szülők egyike, 17. Filmszínész.

A 25. szám megfejtése: 1. Ellenség, 2. Elek nagyapó, Semmi új a nap alatt. Képrejtvény: Kárpátok. Ki találja ki? 1. Az első kárácszony Krisztus születésekor volt. 2. A Duna mellékfolyói: Iller, Lech, Altmühl, Isar, Inn, Morava, Vág, Garam, Kapos, Dráva, Tisza, Száva, Temes, Jüel, Olf, Arges, Jalomija, Siret, Suceava, Moldova, Bistrița, Trotus, Pruf, 3. Szent László magyar királyhoz fűződik, 4. Munténiát 1330 alapították. 5. Petőfi: Pusztán télen c. verséből.

Megfejtéseket küldtek be: Lutsch Vilmos, Csikszereda; Gróf Béli Margit és Miklós, Dicsőszentmárton; Veress Jenőke és Böske, Brassó; Kenderessy Miklós, Torda; Mátyus Pista, Szalmár; Ferenczy József, Balmazújváros; Kanizsai Jenőke, Lázári; Bogdán Magduska és Ily, Szalmár; Fábrián Ancsi, Gárdos

Béla, Grünfeld Ferenc, Karikás Ilonka, Akosi Manci és Tibi, Papp Magda és Manci, Szalmár; Gál Sándor, Brassó.

Nyertesek lettek: Lutsch Vilmos, Csikszereda; Gál Sándor, Brassó; Veress Jenőke és Böske, Brassó; Ferenczy József, Balmazújváros.

A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek.

SZÉKELY SÁNDORNÁL

Iskolatáskák, bőröndök és bőrdíszműauk
Szalmár, Str. Stefan cel Mare.

Ha vásárolni mentek anyukával harisnyát, szvettert, télisapkát SZATMÁRON,

SZABÓ ISTVAN

bácsinál vegyetek. Str. V. Lucaciu (Hám János-u.)

Naponta frissen pörkölt kávé különlegességek, rum, likőr, bor, tea, fűszer és csemegeáru legolcsóbb beszerzési forrása

M. FILEP

fűszer és csemegeüzleleében Szalmár, Fehér-ház sarok.

Fontos, hogy a kalap hogy áll,
Akár fiu, akár kisleány.

WEISZ JULISKA

Mindig jól ad,
Kalap venni oda menj hát.
Szalmár, Str. Stefan cel Mare.

A legszebb, legjobb fényképek olcsó árban készülnek

műtermében. ASZÓDY
Piața Brătianu 9.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Brătianu No. 9.

SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABERLETE